

El segon Festival 'Era porta l'escena alternativa i electrònica a Llagostera

El Petit de Cal Eril, We Are Standard, Baths i Lasers actuen a la Masia de Can Gascons

El Festival 'Era se celebra a l'antiga era de la masia de Can Gascons, a la carretera de Llagostera a Caldes.

PILI TURON LLAGOSTERA

L'herba a sota de peus moguts pels experiments electrònics de Baths, la festa de We Are Standard o l'electricitat de Lasers és una sensació nova per a un públic acostumat a trepitjar sales de concert i festivals d'asfalt. El Festival Rural de Música Electrònica i Alternativa l'Era els ha ofert aquesta possibilitat en una cita que, en la seva segona edició oficial, ha col·locat Llagostera a l'agenda musical catalana.

La Masia de Can Gascons, a poc més d'un quilòmetre de la carretera de Llagostera a Caldes de Malavella, és l'escenari d'un festival que dona tot el protagonisme a la seva antiga era: on el batre ha passat a la història i s'ha convertit en un mirador per a més de 12 hores de concerts.

Dissabte, l'acció principal va passar als peus de l'era -la nit de divendres, Anímic va encapçalar tres concerts gratuïts al parc de l'Estació-. Johnny Quid, I Am Dive i Corrientes Circulares Dj's van obrir la jornada grossa d'un festival que no ha pogut fugir d'aquest estiu de núvols i tempestes. La de dissabte va caure cap a les 7 de la tarda i va inundar un escenari des?cobert que va necessitar més d'una hora i mitja de reconstrucció.

L'activitat la va reprendre el folk de Johnny Card a l'escenari secundari, a un lateral de la masia sota els roures, on es van instal·lar paradetes de roba vintage, vinils, xapes de superherois i maquetes gameboy, una caravana de creps i, fins i tot, un fotomatón.

La música va tornar a l'escenari principal passades les 9 del vespre i amb concerts escapçats per compensar el retard causat per la pluja. Cuchillo i El Petit de Cal Eril -acompanyat d'un potent tercet de vent- van reactivar la maquinària musical. La figura del buit és l'últim treball de la banda de Joan Pons, que també va recuperar temes com Sargantanes al sol, Partícules de Déu Vol i dol. Ja en el tram final va recordar el desaparegut Peret, a qui van dedicar una peça instrumental que Pons va amanir amb diversos "borriquitos como tú".

Entre Thalab i Brigitte Laverne es va produir el fenomen Baths. Els nord-americans van oferir una sessió elèctrica i imprevisible que va aconseguir la connexió d'un públic entregat al seu histriònic líder, Will Wiesenfield, a qui acompanya Morgan Greenwood.

El cap de cartell se'l jugaven aquests músics de Los Angeles i la banda de Bilbao We Are Standard, que va arrencar amb els dos primers temes del seu últim disc, Day (2013): Something bigger i Jesus in her eyes. El repertori va retrocedir uns anys amb The last time, Other lips, other kisses i On the floor, i va acabar amb la seva versió de Waitin' for the man de The Velvet Underground.

La resta de la matinada va ser de ball i d'electrònica amb el trio barceloní Lasers en estat de glòria, BeGun, els britànics Simian Mobile Disco i Djhonston, que va tancar l'Era.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/cultura/2014/09/01/segon-festivalera-porta-lescena-alternativa/685631.html?utm_source=rs
s